

KAŻDY Z NAS PIĘKNIE SIĘ RÓŻNI

Tolerancja jest wartością konieczną w procesie dialogu między ludźmi. Niemal każdy rodzic chciałby, aby jego dziecko było tolerancyjne. Dzieci nie rodzą się z negatywnymi przekonaniami co do różnic. Są ufne, akceptujące i tolerujące. Nie przywiązują wagi do tego, jak kto wygląda, w co jest ubrany, jakie ma zabawki. To my dorośli ponosimy winę za wpojenie im negatywnego nastawienia do ludzi innej rasy, kultury czy wyznania. Ważne jest zatem już od najmłodszych lat uczyć dzieci poszanowania godności drugiego człowieka, tolerancji i akceptacji dla każdego rodzaju odmienności rasowej, fizycznej czy intelektualnej.

Najważniejszy jest okres przedszkolny, kiedy to kształtuje się w dziecku poczucie tożsamości. Małe dziecko uczy się, że bycie innym jest czymś normalnym. Jeśli dziecko już od najwcześniejszych lat ma kontakt, czy to z różnymi niepełnosprawnościami, czy z dziećmi z różnych kultur staje się to dla niego czymś naturalnym.

Dzieci najlepiej i najszybciej uczą się przez doświadczenie i przykład, jaki im dajemy. Jeśli umożliwimy własnym pociechom zróżnicowane kontakty z ludźmi, którzy wyglądają, mówią i myślą inaczej niż my, wychowamy człowieka otwartego i tolerancyjnego.

Jak zatem nauczyć dzieci zrozumienia i akceptacji dla „odmienności” innych ludzi:

- unikajmy etykietowania w tym negatywnym znaczeniu np. grubas, koślawy, czarnuch itp. tłumaczmy dziecku, jak czuje się osoba, która jest, niesprawiedliwie oceniana, wyśmiewana – zapytajmy dziecko, jak ono by się czuło w takiej sytuacji,
- rozmawiajmy z dzieckiem o różnorodności świata, o tym, że wszyscy się różnimy od siebie i dzięki temu możemy się wiele od siebie nauczyć,
- bądźmy otwarci na innych ludzi i szanujmy ich prawo do odmienności, to nasze dzieci nie będą miały, od kogo zarazić się uprzedzeniem i negatywnym nastawieniem do ludzi,
- uczmy swoje dzieci od najmłodszych lat, że różnorodność jest cenną wartością, która wzbogaca nas, poszerza nasze horyzonty myślowe i pozwala widzieć świat z innej, często ciekawszej perspektywy. Podkreślajmy, co zawdzięczamy i ile zyskujemy na asymilacji z innymi kulturami, narodowościami czy środowiskami – egzotyczne potrawy, sztukę, muzykę itp.
- reagujmy na każdy nawet najmniejszy przejaw braku tolerancji, jakiego jesteśmy świadkiem. Pozornie niewinne żarty z dzieci otyłych, niepełnosprawnych czy innej narodowości, sprawiają przykrość a w dorosłym życiu mogą przekształcić się w nienawiść, a nawet agresję,
- rozmawiajmy z dziećmi o tolerancji w sposób prosty i zrozumiałym językiem. Najlepiej niech pretekstem będzie jakaś bajka, film czy sytuacja. Tłumaczmy dziecku, że „inny” nie znaczy gorszy.
- uświadamiajmy dzieciom, co czują inni ludzie, których wyśmiewamy, nie rozumiemy i nie akceptujemy,
- opowiadajmy o tym, że na całym świecie żyją różne narody, które mogą wyglądać inaczej, ale tak naprawdę wcale tak bardzo nie różnią się od nas. Te dzieci tak samo się śmieją, myją, opiekują się zwierzętami, mają rodzeństwo, spędzają czas z rodzicami.

Tolerancja to ważny aspekt wychowania, który warto pielęgnować i wspierać. Rodzice, którzy dają przykład własnym zachowaniem, mogą być pewni tego, że ich dzieci pójdą w ich ślady, a w przyszłości zbudują społeczeństwo bez ksenofobii i uprzedzeń.

Opracowała: mgr M. Kołodziej